

Ebba Strange (SF):

Da mit partis ordfører, hr. Ømann, ikke kan være til stede i dag, skal jeg indskrænke mig til at sige, at SF ser positivt på det foreliggende lovforslag og vil arbejde for en hurtig gennemførelse af det i udvalget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi vil positivt se på nævnte lovforslag i udvalget.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal beherske min natur og holde en overordentlig kort tale og sige, at den ajourføring, ministeren her har fundet frem til, er måske ikke genial, men den er så nødvendig, at vi vil se positivt og overordentlig velvilligt på denne sag.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for en meget positiv modtagelse af det foreliggende lovforslag. Jeg skal gøre to bemærkninger derudover, den ene til hr. Glistrup, og den skal alene indskrænke sig til en overraskelse over, at fremskridtspartiet mener, at Dansk Eksporthandelsfinansieringsfond bør inddrages under beskatning.

Derefter vil jeg gerne sige til hr. Stetter vedrørende spørgsmålet om sparekassernes skattemæssige placering, at det var min agt til efteråret at fremsætte forslag om beskatning af sparekasser på lige fod med banker. Når det var min agt først at fremsætte dette forslag til efteråret, hænger det sammen med, at der er en række praktiske problemer ved gennemførelsen af beskatning af sparekasser. Det er således, at der skal fastsættes særlige regler om, hvilke værdier der skal lægges til grund som anskaffelsessum ved senere salg af værdipapirer og fast ejendom. Ligeledes skal afskrivningsgrundlaget for de afskrivningsberettigede aktiver fastlægges.

Disse overgangsregler er under overvejelse i skattedepartementet i øjeblikket, og vi har behov for også at føre forhandlinger omkring disse ting såvel med handelsministeriet som med sparekasserne. Det er baggrunden for, at det ikke er med i denne her omgang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om midlertidigt investeringsfradrag [af Stetter m. fl.]. (Lovforslag nr. 164. Fremsat 19/3 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Det forslag, det konservative folkeparti her fremsætter, går i korthed ud på, at der skal gives skatteyderne ret til et særligt investeringsfradrag på 5 pct. om året i en 4 års periode for investeringer til opførelse, ombygning eller forbedring af erhvervsbygninger, når disse opførelser, ombygninger osv. er fuldført i tiden fra 1. april 1975 til 31. december 1976. Som det anføres i bemærkningerne til forslaget, følger forslaget en lignende ordning, der blev indført i 1969 om investeringsfradrag i egnsudviklingsområder. Denne ordning gjaldt kun for investeringer i egnsudviklingsområder, hvorimod den foreslåede ordning skal være generel og altså gælde i hele landet.

Ordningen vil betyde, at der for de pågældende investeringer foruden de sædvanlige afskrivninger på anskaffelsessummen m. v. yderligere kan fradrages beløb svarende til 20 pct. af anskaffelsen, dvs. i alt indkomstskattemæssige fradrag svarende til 120 pct. af anskaffelsessummen. Der er jo i realiteten tale om et indirekte tilskud fra det offentlige til foretagelse af investeringen. Størrelsen af det tilskud, den enkelte opnår, vil afhænge af, hvor stor en skattebesparelse han opnår gennem dette investeringsfradrag.

Det siges i bemærkningerne til forslaget, at det må ses som led i bestræbelserne på at forøge investeringer, produktion og beskæftigelse. Vi er enige med forslagsstillerne i, at der så vidt muligt må gøres noget for at

[Ministeren for skatter og afgifter.]

fremme beskæftigelsen, og vi har, som det vides, fremsat forslag om ekstraordinære afskrivninger på indtil 15 pct. af anskaffelsessummen for de maskiner m. v., der anskaffes i 1975. Derudover har vi, som det også er bekendt, fremsat og fået vedtaget forslaget om vedligeholdelse og forbedring af boliger.

Jeg vil godt tilføje, at vi har også overvejet, om der skulle gives ekstraordinære afskrivningsmuligheder på erhvervsbyggeriets område, men det var vor vurdering, at afskrivningsmulighederne, begyndelsesafskrivningerne, her er så omfattende, at der ikke kan antages at være et særligt incitament til at investere i erhvervsbyggeriet ved at tillade hurtigere afskrivning, end tilfældet er i dag. Det er da heller ikke det, det konservative folkeparti foreslår. Det, forslaget går ud på, er som nævnt at give mulighed for et investeringsfradrag, men derudover at have muligheden for 100 pct. afskrivning af investeringen. Her må jeg sige, at vi i regeringen i almindelighed er imod noget sådant, da der efter vor opfattelse må noget ganske særligt til, hvis man skal ind på en afskrivning, der rækker ud over anskaffelsessummen. Et sådant særligt hensyn var det, da man i 1969 lovgav med henblik på at oparbejde erhverv i egnsudviklingsområderne. Man må imidlertid være skeptisk over for en almindelig regel, der hjemler ret til afskrivning på beløb, der ligger ud over anskaffelsessummen, også når det formes som investeringsfradrag som i det foreliggende forslag.

Efter forslaget kan der ydes investeringsfradrag, når erhvervsbygningen er fuldført i perioden 1. april 1975 til 31. december 1976. De bygninger, det således kan komme på tale at fremme investeringen i, er vel i dag i hvert fald i stort tal enten under opførelse eller allerede planlagt taget under opførelse. I det omfang, dette er tilfældet, vil loven altså ikke virke som et ekstra incitament til investering i erhvervsbygninger, idet beslutningen om investering i så fald allerede er taget. Spørgsmålet er derfor, hvor stor en praktisk effekt forslaget overhovedet vil have.

Endelig skal jeg nævne, at forslaget vil betyde et provenutab i størrelsesordenen 100 mill. kr. årligt i disse 4 år, og heraf vil

omkring 1/3 være provenutab for kommunerne. Jeg vil godt tilføje, at efter vor mening er der ikke plads til dette provenutab.

Som sagt nærer vi skepsis over for lovforslaget, ikke mindst angående forslaget's faktiske virkning på øget investeringsaktivitet; men også set i sammenhæng med de finansielle konsekvenser mener vi ikke, at det er den måde, man får den største effekt af at forringe statens provenu.

Camre (S):

Det er ikke mange bemærkninger, jeg skal føje til ministerens. Jeg vil kun sige, at jeg synes, det er besynderligt, at et af de partier, som er mest ivrige efter at opretholde den statsfinansielle balance, ad denne vej vil sende 100 mill. kr. om året ud af statskassen i 4 år i træk, og man kan jo så sætte sig hen og regne på, hvor mange skolelærere og børnehavepædagoger der skal afskediges for at få disse penge hjem igen. Jeg vil også sige, at jeg finder, det er en u hensigtsmæssig nydannelse at gennemføre den slags specielle fradrag, som ikke som afskrivningsreglerne betyder en skattecredit, som efter et stykke tid kommer tilbage igen, men er en egentlig foræring af skat, og socialdemokratiet kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Jens Foged (V):

Nu skal jeg ikke være den, der vil drille den ærede socialdemokratiske ordfører, når han her taler om et provenu på 100 mill. kr. Men det er jo ikke mere end nogle få dage siden, at vi i løbet af kort tid vedtog en tilskudslov med hensyn til byggeri og reparation på 300 mill. kr. Det gik ganske kvikt fra socialdemokratiets side. Nu hørte jeg jo til dem, der stemte imod denne lov, men socialdemokratiet har altså den ene dag meget let ved at tage 300 mill. kr., og den anden dag har det meget vanskeligt ved at tage 100 mill. kr. på et område, der drejer sig om det erhvervs mæssige byggeri, mens det dengang drejede sig om det private boligbyggeri. Jeg synes sådan set ikke, det hænger alt for godt sammen.

Når det er sagt, må jeg samtidig sige, at vi har fra venstres side stedse haft sympati for, at investeringer havde en ordentlig placering og også en placering, der virkelig var et incitament til, at der blev investeret også

[Jens Foged.]

og specielt i erhvervsbyggeri, så vi har en del tilovers for forslaget. Jeg må dog måske samtidig sige, at der er et gammelt ord, der siger, at enhver so synes bedst om sine egne grise, og venstre har jo fremsat forslag vedrørende forbedring af afskrivningsregler med hensyn til inventar; vi har fremsat forslag om, at 1.200 kr. for småinventar måtte blive til 1.800 kr., og vi har fremsat forslag om, at investeringsfonden forhøjes. Vi ville sådan set se med særlig tilfredshed på en støtte til de forslag, som allerede ligger i skatte- og afgiftsudvalget.

Det foreliggende forslag er af en art, som ligger i nogenlunde samme klasse. Vi har sympati for forslaget, men finder, at de andre burde fremmes først.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Jens Foged, at han naturligvis er meget velkommen til at drille, men jeg tror nok, at han kom til at sige noget, som han reelt ikke mener. Det er naturligvis ganske rigtigt, at der er indeholdt udgifter til erhvervsfremme også i socialdemokratiske forslag, men det er jo ikke ganske ligegyldigt, om vi den ene dag bevilger 300 mill. kr. og den næste 400 mill. kr. og så 100 mill. kr. og så lidt her og så lidt dér. Disse ting indgår i en samlet ramme, i et samlet budget, og de forslag, som er fremsat fra socialdemokratiets side, også med henblik på at fremme disse investeringer, indgår i denne ramme, som vi naturligvis ikke kan acceptere bliver brudt.

(Kort bemærkning).

Jens Foged (V):

Jeg er sådan set ganske enig i den vurdering, kun ikke i, at man den ene dag giver tilskud til privat byggeri, hvoraf der ikke er nogen direkte erhvervsafkastning senere hen, mens man få dage efter går imod et erhvervsbyggeri, der vitterlig kan være grundlag for en øget eksport.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet kan naturligvis kun deltage i den almindelige opfattelse af, at det er nydeligt og godhjertet af de konservative forslagsstillere, at man nu gerne vil give en god hjælp til de mennesker, der for

længst har bestemt sig til at lave noget erhvervsbyggeri, og som er så heldige, at deres håndværkere ikke strejker, og hvad der ellers skal til, for at de bliver færdige med det engang før 31. december 1976. Det er selvfølgelig udmærkede mennesker at hjælpe. Det er dem, der hedder Jensen eller er rødhårede, men hvorfor man særlig skulle bruge statsmidler til dette formål, hvis man ellers tilhører et parti, der ikke mener, at pengene skal fosse ud af statskassen, har jeg noget svært ved at forstå, for dette forslag vil jo ikke bevirke, at der kommer en eneste erhvervsbygning mere i dette land, end der ellers ville være kommet.

Men all right, så kunne man tænke sig, at forslagsstillerne gerne vil have udvalget til at skrive forslaget om, sådan at de tidsmæssige rammer bliver flyttet, så vi kan komme til at hjælpe erhvervsbyggeriet, og hvis det virkelig skal være meningen, at vi skal bruge nogle statsmidler til at hjælpe erhvervsbyggeriet, tror jeg nok, det er mere rigtigt simpelt hen at sige: vi har 300 mill. kr. eller 400 mill. kr. — hvis de konservative vil overbyde socialdemokraterne fra forleden — og så bruger vi de 400 mill. kr., så vi ved, hvor vi er henne, og giver dem til dem, der vil lave erhvervsbyggeri, i stedet for et forslag af denne art, der jo kommer til at virke særdeles tilfældigt, ligegyldigt hvordan man tilrettelægger det, når man vil bruge vort i forvejen meget hårdt prøvede indkomstkattesystem til nu at føje denne gevækst oven i alle de andre gevækster, vi har. Hvis man skal til at begunstige erhvervsbyggeriet over indkomstskatten, kan det ikke være rigtigt, at vi, som de konservative foreslår her, siger, at man kan fratække 120 pct. af anskaffessummen, for det er jo reelt det, det går ud på. Man kan fratække de 100 pct. efter den almindelige afskrivningslov og så 20 pct. efter dette forslag. Skal vi til at begunstige erhvervsbyggeriet over indkomstkattelovgivningen, må vi gøre det på den måde, at vi ændrer afskrivningslovens regler om afskrivning på erhvervsbygninger og så, alt efter hvor meget man nu vil ofre på denne sag, enten udvider kredsen af bygninger, der overhovedet er afskrivningsberettigede, eller forøger afskrivningssatserne i de første år. Men her kommer vi ud på den glidebane, at man kan fratække 120 pct. af en anskaffessum.

[Glistrup.]

Det er nu engang ikke noget sundt princip. Det avler nogle af de mest unyttige sjakaler i det danske samfund, nemlig dem, der sidder og spekulerer i skattetransaktioner med at lave overdragelse af den ene art eller den anden art. Jeg tror, det i enhver henseende er et forslag, som er ført på papiret, før man har brugt hjernen, det, der her er kommet fra det konservative folkeparti, og selv om det omarbejdes væsentligt, så det overhovedet bliver teknisk brugbart, mener jeg under alle omstændigheder, at man må gå imod et forslag af denne karat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Et lille forslag, der vel egentlig kunne være optaget som ændringsforslag til et af de lovforslag, vi allerede behandler, må jo stå for meget. Jeg tænker på det, som hr. Glistrup udsatte dette lovforslag for. Han talte om, at det var tilskud fra statskassen. Mig bekendt må det opfattes som et skattelettelsesforslag og ikke som et tilskudsfor-
 slag. Men sådan er der så meget.

Må jeg sige om forslaget, at vi fra radikal side gerne vil overveje det i udvalget sammen med alle de andre forslag, der er fremsat, og med særligt hensyn til erhvervslivet i disse, jeg tror nok, vi er nødt til at sige vanskelige år, for jeg tror ikke på, at vi foreløbig får genskabt den fulde beskæftigelse, og med foreløbig mener jeg i løbet af 1975. Dermed er vel det krav, som skatteministeren stillede om, at der må særlige hensyn til, hvis man skal gennemføre det, opfyldt. Jeg mener, at der er tale om særlige hensyn, og jeg vil gerne have lov til afslutningsvis at sige, at selvfølgelig kan man harcelere over, hvor mange børnehavepædagoger og skolelærere der skulle fyres for at spare disse penge, men til syvende og sidst er man vel også fra hr. Camres side nødt til at erkende, at det er erhvervslivet, vi alle lever af, også børnehavepædagogerne og skolelærerne.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg vil tilslutte mig det sidste, som den forrige taler udtrykte, at erhvervslivet er trods alt det, vi til syvende og sidst alle sammen skal leve af, og ud fra dette må vi nu engang prøve på at tilrettelægge den politik, som udgår herfra. Skulle dette forslag om investeringsfradrag være med til at bi-

bringe vort erhvervsliv en vis saltvandsindsprøjtning, vil vi i al fald gerne fra kristeligt folkepartis side medvirke til dets gennemførelse. Dog må jeg sige, at jeg er ikke sikker på, at det netop er det, som erhvervslivet i den øjeblikkelige situation har brug for, men hvis man fra forslagsstillernes side eller fra anden side kan fremlægge argumenter, der kan overbevise os om, at det er et forslag, som vil give øgede incitamentter til erhvervslivet, vil vi da gerne være positive over for forslaget og være med til at gennemføre det.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg må allerførst sige, at dette forslag vil vi ikke være med til at gennemføre. Vi er tilhængere af, at der bliver sat beskæftigelse i gang, og derfor var vi med til at gennemføre også ordningen forleden med de 300 mill. kr., hvor de konservatives kærlighed ikke rigtig var at finde nogetsteds til forbedring af den gamle boligmasse, reparationsarbejder m. v. På et meget tidligt tidspunkt har jeg på mit partis vegne stillet forslag om, at man afskaffede byggemomsen, men også her var det meget svært at finde nogen sympati. Nu kommer man imidlertid her med et forslag, der skulle begunstige erhvervslivet ved at udvide den faktiske fradragret.

For det første tror vi ikke, det er fornødent, for det andet vil det meget let komme til at virke som det, de konservative så varmhjertet taler for, nemlig at man beskytter dem, der har noget, for at forhindre, at de, der ingenting har, skal få noget. Jeg skal altså meget kort sige, at jeg tror ikke, dette forslag vil have nogen gavnlig indflydelse på beskæftigelsen, og det er vores opfattelse, at de konservative og kommunisterne står lige så langt fra hinanden i denne sag, som de står i alle andre sager, hvor kommunisterne har en klar skattepolitik og en klar beskæftigelsespolitik. Vi kan ikke medvirke til dette forslags gennemførelse.

Erhard Jakobsen (CD):

Vi har jo i så mange forbindelser prøvet på, om vi ad den ene eller den anden vej kunne forbedre beskæftigelsen, kunne forøge produktionen. Det er naturligvis umuligt på forhånd at sige, om det kan ske i noget stort omfang ved dette forslag. Jeg synes bare

[Erhard Jacobsen.]

ikke, det konservative folkeparti skal have utak, fordi man prøver forslaget, og jeg synes i hvert fald, vi har pligt til i et sagligt udvalgsarbejde at undersøge, om man kan finde frem til noget ad den vej. Men naturligvis skal hele menageriet af ideologi køres løs, forsvaret for kapitalismen og lorum larum, katten gør æg, og naturligvis kunne hr. Glistrup heller ikke undse sig for også denne gang at fortælle, at hvert eneste forslag fra fremskridtpartiet er fremskridt og genialitet, hvorimod det, alle andre kommer med, er nærmest latterligt og noget, de har glemt at bruge hovedet til. Det er sørgeligt, at en repræsentant for et nyt parti i den grad skal henfalde til den dårligste del af de gamle partiers måde at sige tingene på. Det kunne jo godt være, der var nogen uden for fremskridtpartiet, der også kunne finde et lille bitte korn. I alt fald tjener det intet formål at bruge sin tid på at give andre partier karakter.

Steen Folke (VS):

Det er klart, at i en økonomisk krisesituation som den, landet befinder sig i, vil der komme mange forslag, der ud fra forskellige politiske præmisser vil forsøge at bidrage til en løsning eller afhjælpning af den krise, vi befinder os i. Vi har gang på gang fremhævet, at det er uhyre begrænset, hvad der kan gøres inden for selve det kapitalistiske systems rammer for at løse denne krise, og at en endelig løsning af den ikke kan findes inden for disse rammer. Men det er klart, at inden for rammerne kan man gøre forskellige ting for at afbøde nogle af konsekvenserne af krisen, og f.eks. prøve på på forskellig vis at stimulere beskæftigelsen ud fra den rigtige betragtning, at arbejdsløsheden er det alvorligste problem, som krisen fører med sig. Der er mange forskellige måder at forsøge dette på, men den måde, som det konservative folkeparti her lægger frem, er den måde, vi har aller-, allermindst sympati for, fordi det slet og ret er et spørgsmål om at give tilskud til kapitalen for at få hjulene til at snurre igen. Hr. Bernhard Baunsgaard lagde meget vægt på, at det her ikke var tilskud, det var afskrivningsmæssige fradrag, der var tale om. Jeg mener, at den sondring er underordnet i en større sammenhæng, og at realiteten i det her er, at det er direkte

tilskud til kapitalen i et forsøg på at få udvidet aktiviteten.

Vi mener, det er en forkert vej at gå, og det er en vej, som vi vil bekæmpe, det har vi sagt hele tiden. Der kan opstilles andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som kan få langt større beskæftigelsesmæssige konsekvenser end et forslag af denne art. Vi har fremlagt vort syn på det, og der kan altså findes veje, som ikke har den konsekvens, at det er kapitalejerne, der umiddelbart får et tilskud i lommen.

Vi er ikke tilhængere af dette lovforslag, vi vil stemme imod det.

Ordføreren for forslagsstillerne (Stetter) (KF):

Ministeren kan have ret i, at tidsperioden 1. april 1975 til 31. december 1976 måske er forkert, men denne tidsperiode kan jo skubbes ud. Der kan være meget rigtigt i, at de bygninger, som man påbegynder i disse dage, er planlagt, og dér får vi ikke noget særligt incitament, men det ændrer ikke ved princippet rigtighed.

Jeg forstod også, at ministeren var betænkelig ved det årlige provenutab på 100 mill. kr. i en 4 års periode, men udgiften ved dette forslags gennemførelse skal jo ses i sammenligning og i sammenhæng med udgifterne ved eventuel gennemførelse af de efterhånden mange andre beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, der er foreslået. Vi er nødsaget til at se på virkningen af disse forslag, og vort forslag rammer direkte, det fremmer udnyttelsen af den ledige kapacitet inden for byggebranchen, og det er der mange af de andre beskæftigelsesmæssige forslag der ikke gør.

Jeg vil gerne sige til hr. Camre, at der er ikke spor besynderligt i, at vi siger ja til dette forslag og nej til det, man gennemførte forleden dag. Den konservative gruppe er rede til at støtte enhver form for øget produktion og øget eksport. Vi vil altid være med til at fremme erhvervsinvesteringer, fordi der vil være en tendens til, at vi derved også fremmer det overordnede mål.

Jeg vil gerne sige til hr. Camre, at denne ordning kan måske komme til at hvile i sig selv, fordi vi ganske givet vil få en hel del af de arbejdsløse sat i gang, og vi får formentlig også den stigning i eksport og i produktion, som nu engang er nødvendig.

[Stetter.]

Jeg er glad for den tilslutning, vi har fået bl. a. fra hr. Jens Foged og fra hr. Bernhard Baunsgaard, selv om den måske nok var lidt betinget. Jeg er enig med mine kolleger i, at vi på et eller andet tidspunkt bliver nødsaget til at se på de efterhånden mange forslag, som ligger, for vi er jo alle enige om, at nogle af forslagene i hvert fald må gennemføres, og vi risikerer, når der kommer så mange, at der overhovedet ikke er nogen af dem, der kommer igennem.

Hr. Glistrup spørger: hvorfor bruge statsmidler? Dertil skal jeg kun sige, at det er desværre en kendt sag, at mange virksomhedsledere har en tilbøjelighed til at vente med investeringer i faste anlæg til opgangstider. Det mest hensigtsmæssige for alle er imidlertid at planlægge og gennemføre investeringer i en periode med ledig kapacitet på alle felter, og det er derfor, vi mener, at vi bliver nødt til at gennemføre dette forslag nu for at give et incitament til, at virksomhedslederne alvorligt overvejer at fremme deres investeringer.

Vi ved jo fra alle statistikkerne, at disse investeringer falder. Der er i 1974 kun påbegyndt 3,3 mill. m² erhvervsbyggeri mod 3,8 mill. i 1973. Industrirådet skønner, at de faste erhvervsinvesteringer faldt med 2 pct. i 1974 i forhold til 1973 og vil falde yderligere med 10 pct. i 1975, og det er der jo ingen der kan være tjent med.

Jeg må afvise hr. Glistrups bemærkninger om, at dette er en gevækst oven i det i forvejen overbebyrdede skattesystem. Det er jo netop en fordel ved dette forslag, at det i administrativ henseende følger den afgrænsning, som sker med hensyn til afskrivninger på afskrivningsberettigede bygninger. Der er ikke nogen administrative byrder forbundet med dette, fordi de enkelte virksomhedsledere har en ret til at foretage disse investeringsfradrag, hvis de ellers gennemfører byggeriet inden for den aftalte tidsperiode.

Jeg vil gerne sige til hr. Arne Bjerregaard, at alle erhvervsorganisationerne har anbefalet, at folketinget sætter ind netop på dette punkt, og derfor mener jeg, at hr. Arne Bjerregaards betænkelighed formentlig kan overvindes.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at det forekom mig, at hr. Steen Folke i hvert fald havde forstået baggrunden for dette forslag,

idet det er tanken, at vi på denne måde skulle prøve at komme en del af arbejdsløsheden til livs.

Det sidste arbejdsløshedstal, jeg har, stammer fra opgørelsesdatoen 2. april, og da var der 12,4 pct. ledige blandt de arbejdsløshedsforsikrede; det er i alt 111.000, og hertil kommer 20.000 ikke-forsikrede. Vi bliver nødsaget til at gøre noget ved dette forhold, og her mener jeg, at det forslag, som vi har fremsat, vil fremme beskæftigelsen, det rammer plet, og jeg håber, at vi under det kommende udvalgsarbejde kan finde et flertal for vore tanker.

Glistrup (FP):

Hr. Stetter har ikke ret, når han hævder, at der ikke vil være betydelige administrationsproblemer knyttet til denne lov. Laver man en sådan selvstændig lov oven i alle de andre 1.000 eller 1.200 sider lovstof, vi har med skattelove, så vil der gå nogle løse ryger rundt omkring, at man har sådan en lov, ingen kan finde ud af. Hvor står den i grunden, hvilke frister har den, og hvilke procenter gælder for den? Og der vil komme mere eller mindre misforståede selvangivelser og forespørgsler til skattevæsenet, der giver forkert besked, fordi manden på skattekontoret heller ikke ved, hvad det i grunden er for noget, der nu er kommet ind, sammenlignet med alle de mange andre love, som han skal holde rede og regnskab på.

Hver gang vi gennemfører en særordning og da særlig tidsbegrænsede særordninger, som har tilknyttet specielle frister o. lign., så gør vi det, at vi får fordelt dette lands arbejdskraft forkert, fordi der skal en vældig administrativ indkøringsperiode til, før folk i Brønderslev og Skælskør, ja, selv på Bornholm, er klar over, at der nu er kommet noget nyt, hvordan det fungerer, og hvilke grupper det i grunden finder anvendelse på. Og det med at finde den rigtige lovtekst tager tid, og så gør man det sådan pr. hukkommelse, og der kommer et væld af utilfredse mennesker, klagesager og ekstra kontoradministration. Skal man tilgodese hr. Stetters formål, så lad os i hvert tilfælde gøre det inden for afskrivningslovens rammer, f. eks. ved at lave nogle større begyndelsesafskrivninger. Der er af administrative grunde afgjort anledning til at advare mod at lave den slags særordninger.

Stetter (KF):

Jeg skal svare hr. Glistrup. For det første undervurderer det ærede medlem virksomhedslederne. De ved meget vel, hvilke muligheder der er inden for de forskellige felter, og jeg må ganske afvise, at der skulle opstå nogle vanskeligheder med hensyn til informationen af disse virksomhedsledere.

For det andet ser hr. Glistrup bort fra, at tinget og myndighederne har erfaringer på dette felt. I VKR-regeringsperioden gennemførte vi et forslag, som ministeren sagde, kun for egnsudviklingsområderne; det virkede udmærket, og vi havde ingen vanskeligheder med at administrere det, hverken i virksomhederne eller hos skattemyndighederne. Jeg må derfor afvise den kritik, som er kommet til orde her.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Alt hvad der blev gennemført i VKR-regeringens tid var bestemt ikke godt og heller ikke den lov dér. Jeg ved af egen erfaring, hvilke vanskeligheder, problemer og usikkerhedsmomenter den gav anledning til. Det var baggrunden for mine bemærkninger før.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Det var en påstand, som ikke er underbygget af noget som helst. Jeg havde lejlighed til at medvirke ved administrationen af denne lovgivning igennem hele perioden, og vi havde ingen vanskeligheder. Det kan ikke nytte noget, at hr. Glistrup bliver ved med at nedvurdere de forslag, som andre end hans eget parti kommer med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m. v. [Optaget af Nathalie Lind].

(Lovforslag nr. 16. Fremsat 24/1 75 af minister for kulturelle anliggender Nathalie Lind. Taget tilbage 21/2 75 af minister for kulturelle anliggender Niels Matthiasen. Optaget 21/2 75 af Nathalie Lind).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det af fru Nathalie Lind fremsatte forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker er, som det allerede vil være bekendt for tinget, identisk med det forslag, som blev fremsat i folketingsårets første samling, og som kom til første behandling i tinget den 20. november 1974. Forslaget blev genfremsat i folketingsårets anden samling, endnu medens forslagsstilleren var minister for kulturelle anliggender, men forslaget blev tilbagekaldt af mig den 21. februar 1975, efter at den nuværende regering var tiltrådt.

Om den nærmere baggrund for vor stilling til forslaget og tilbagekaldelsen kan jeg især henvise til indlæggene fra mit partis ordfører ved lovforslagets første behandling, hr. Lysholt Hansen. Det blev bl. a. her understreget, at forslaget om nedsættelse allerede fra 1. april 1975 af driftstilskuddet til folkebibliotekerne med 23 pct., for så vidt angår tilskud ud over de første 110.000 kr., var et led i det spareforlig, som den daværende regering havde indgået med en række andre partier her i tinget, partier, blandt hvilke socialdemokratiet ikke var at finde.

Det fremhævedes i tilslutning hertil, at lovforslaget ikke var i overensstemmelse med det forlig, som var indgået mellem en række partier, herunder partiet venstre og socialdemokratiet, i foråret 1974, og som havde fundet udtryk i den af folketingets kulturudvalg afgivne beretning af 13. juni 1974 vedrørende gennemførelsen af lovforslaget om den almindelige revision af folkebibliotekernes forhold. I udvalgsberetningen hed det bl. a., at der i udvalget var enighed om, at revisionsforslaget gennemføres således, at folkebiblioteksområdet overgår til bloktilskud efter objektive kriterier med virkning fra 1. april 1976, og at folkebiblio-